

31993L0022

L 141/27

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1993.6.11.

A TANÁCS 93/22/EGK IRÁNYELVE
(1993. május 10.)
az értékpapír-befektetési szolgáltatásokról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 57. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

együttműködve az Európai Parlamenttel ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel ez az irányelv alapvető fontosságú eszközt jelent a belső piac létrehozása szempontjából, amelyet az Egységes Európai Okmány jelölt meg célként és a Bizottság Fehér Könyve által ütemezett időben, mind a letelepedés jogának, mind a pénzügyi szolgáltatások nyújtásának szabadsága szempontjából a befektetési vállalkozások területén;

mivel az ezen irányelv hatálya alá tartozó befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásoknak a székhelyük szerinti tagállam engedélyezése alá kell tartozniuk a befektetők és a pénzügyi rendszer stabilitása érdekében;

mivel az elfogadott szempont csak az engedélyezések és a prudenciális felügyeleti rendszerek kölcsönös elismerését biztosító szükséges és elégséges alapvető harmonizációt segíti elő, amely lehetővé teszi egy, a Közösség teljes területén érvényes engedély kibocsátását és a székhely szerinti tagállami felügyelet elvének alkalmazását; mivel a kölcsönös elismerés miatt a székhely szerinti tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozások az ezen irányelv hatálya alá eső bármelyik vagy valamennyi olyan szolgáltatást, amelyekre engedélyt kaptak, fióktelep létrehozásával, vagy a szolgáltatások nyújtásának szabadsága alapján a Közösség egész területén végezhetik;

mivel a kölcsönös elismerés és a székhely szerinti tagállami felügyelet elve megköveteli, hogy a tagállamok illetékes hatóságai ne adják meg, vagy vonják vissza az engedélyt, amennyiben olyan tényezők, mint a működési tervek tartalma, a földrajzi elhelyezkedés vagy a ténylegesen végrehajtott tevékenységek világosan jelzik, hogy a befektetési vállalkozás azért választotta az egyik tagállam jogrendszerét, hogy elkerülje abban a másik tagállamban hatályos szigorúbb normákat, ahol a tevékenységét végre kívánja hajtani, vagy ahol tevékenységének nagyobb részét ténylegesen végrehajtja; mivel az ezen irányelv vonatkozásában a befektetési

vállalkozást, amely jogi személy, abban a tagállamban kell engedélyezni, ahol a létesítő okirat szerinti székhelye van; mivel a nem jogi személy befektetési vállalkozást abban a tagállamban kell engedélyezni, ahol a központi irodája van; mivel a tagállamoknak ezenfelül meg kell követelniük, hogy a befektetési vállalkozás központi irodája a székhelye szerinti tagállamban legyen, és hogy ténylegesen is ott működjön;

mivel a befektetők érdekében minden vállalkozás belső felügyeletét szavatolni kell, akár a kétfős irányítás eszközeivel, vagy ahol ezt az irányelv nem követeli meg, más, azonos eredményt biztosító eljárásokkal;

mivel a tisztességes verseny szavatolása érdekében biztosítani kell, hogy a nem hitelintézet befektetési vállalkozások ugyanolyan szabadon alapíthassanak fiókirodákat és nyújthassanak a határokon átnyúló szolgáltatásokat, ahogy ezt a hitelintézetek üzleti tevékenységének megkezdésére és végzésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 15-i 89/646/EGK második tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ megszabja;

mivel erre az irányelvre egy befektetési vállalkozás sem hivatkozhat azért, hogy a befektetési szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó szolgáltatásoktól eltérő azonnali vagy határidős ügyleteket hajtson végre; mivel emiatt a fióktelep kizárólagosan ilyen devizaügyletekre történő alkalmazása ezen irányelv működési elvének helytelen alkalmazását jelentené;

mivel a székhely szerinti tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás a Közösség egész területén az általa megfelelőnek talált eszközökkel valósíthatja meg üzleti tevékenységét; mivel ebből a célból, ha szükségesnek találja, meghatalmazott ügynököt fogadhat, hogy a vállalkozás számlájára és teljes, feltétel nélküli felelősségére megbízásokat kapjon és továbbítson; mivel ilyen körülmények között az ilyen ügynökök üzleti tevékenységét a vállalkozás tevékenységének kell tekinteni; mivel ezenfelül ez az irányelv nem gátolja meg a székhely szerinti tagállamot abban, hogy egyedi követelmények alapján állapítsa meg az ilyen ügynökök státuszát; mivel ha a befektetési vállalkozás határon átnyúló üzleti tevékenységet folytat, a fogadó tagállamnak ezeket az ügynököket mint a vállalkozást magát kell kezelnie; mivel ezenfelül az átruházható értékpapírok hálaló kereskedés útján történő forgalma nem tárgya ennek az irányelvnek, és emiatt ez a nemzeti rendelkezések tárgyát kell, hogy képezze;

⁽¹⁾ HL C 43., 1989.2.22., 7. o.; és HL C 42., 1990.2.22., 7. o.

⁽²⁾ HL C 304., 1989.12.4., 39. o.; és HL C 115., 1993.4.26.

⁽³⁾ HL C 298., 1989.11.27., 6. o.

⁽⁴⁾ HL L 386., 1989.12.30., 1. o. A legutóbb a 92/30/EGK rendelettel (HL L 110., 1992.4.28., 52. o.) módosított rendelet

mivel az „átruházható értékpapírok” az értékpapíroknak azon fajtáit jelentik, amelyekkel általában a tőkepiacon kereskednek, mint például az állampapírok, a társasági részvények, a forgatható értékpapírok, amelyek jogot biztosítanak részvények megszerzésére jegyzés vagy csere útján, letéti jegyek, sorozatban kibocsátott kötvények, index utalványok és értékpapírok, amelyek lehetővé teszik ilyen kötvények beszerzését jegyzés útján;

mivel a „pénzpiaci eszközök” az eszközöknek azon fajtáit jelentik, amelyekkel általában a pénzpiacon kereskednek, mint például a kincstárjegyek, a letéti jegyek és az átruházható kereskedelmi papírok;

mivel az átruházható értékpapírok és pénzpiaci eszközök ezen irányelvben szereplő nagyon tág meghatározásai csak erre az irányelvre érvényesek, és ennek megfelelően egyáltalán nem érvényesek a pénzügyi eszközöknek a hazai jogokban más célra, mint például adózásra alkalmazott különféle meghatározásaira; mivel ezenfelül az átruházható értékpapírok meghatározása csak a forgalomképes eszközöket jelenti; mivel ennek megfelelően ez a meghatározás nem vonatkozik azokra az építkezési társaságok, valamint az ipari és segélyegyletek által kibocsátott részvényekre és más, a részvényekkel megegyező értékpapírokra, amelyek tulajdonjogát a gyakorlatban nem lehet átadni, kivéve, ha a kibocsátó testület azokat visszavásárolja;

mivel a „pénzügyi határidős szerződésnek megfelelő eszköz” olyan szerződést jelent, amelyet a melléklet B. szakaszában vagy bármilyen ilyen eszközfelsorolásban szereplő eszköz kamat vagy átváltási arányai vagy értéke ingadozásainak figyelembevételével kiszámított készpénzzel rendeznek;

mivel ezen irányelv vonatkozásában a megbízások fogadásával és továbbításával kapcsolatos üzleti tevékenység körébe tartozik két vagy több befektető összehozása és így e befektetők között tranzakció létrehozása;

mivel ezen irányelv egyik rendelkezése sem érinti az ezen irányelvben tárgyalt eszközök nyilvános ajánlattétel útján történő értékesítését szabályzó közösségi, vagy ennek hiányában a nemzeti szintű rendelkezéseket; mivel ugyanez vonatkozik az ilyen eszközök értékesítésére és forgalmazására;

mivel a tagállamok a saját monetáris politikai intézkedéseik végrehajtásáért felelősek maradnak, ami nem éríntheti kedvezőtlenül az Európai Monetáris Rendszer megerősítéséhez szükséges intézkedéseket;

mivel a biztosítóintézeteket, amelyek tevékenysége az illetékes felügyeleti hatóságok ellenőrzése alatt áll, és amelyeket közösségi szinten koordinálnak, valamint a viszontbiztosítási és visszamenedzselési tevékenységet folytató vállalkozásokat a tárgyalt témakörökből ki kell zárni;

mivel az olyan vállalkozásokra ez az irányelv nem terjedhet ki, amelyek harmadik személyeknek nem nyújtanak szolgáltatásokat, hanem üzleti tevékenységük kizárólag abból áll, hogy anyavállalatuk, leányvállalataik vagy anyavállalatuk egyéb leányvállalata részére befektetési szolgáltatásokat nyújtanak;

mivel ez az irányelv a célja szerint olyan vállalkozásokkal foglalkozik, amelyek általános üzleti tevékenysége harmadik felek részére befektetési szolgáltatások szakmai alapon történő nyújtását jelenti; mivel ezen irányelv hatálya ezért nem terjedhet ki más szakmai tevékenységet folytató bármilyen olyan személyre (pl. ügyvéd, közjegyző), aki csak alkalmasszerűen, más szakmai tevékenységgel kapcsolatosan nyújt befektetési szolgáltatásokat, feltéve ha ez a tevékenység szabályozva van, és a vonatkozó szabályok nem tiltják meg befektetési szolgáltatások alkalmasszerű nyújtását; mivel ebből az okból kifolyólag ezen irányelv hatálya alól az olyan személyeket is ki kell zárni, akik árucikkek gyártói vagy felhasználói részére csak olyan mértékben nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, amennyire az ilyen termékekkel kapcsolatos ügyletekhez ez szükséges, ha az ilyen ügyletek alkotják a fő üzleti tevékenységüket;

mivel az olyan vállalkozásokra, amelyek kizárólag a munkavállalói részesedési programok kezeléséből álló befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, és amelyek emiatt nem nyújtanak harmadik fél részére befektetési szolgáltatásokat, ez az irányelv nem terjedhet ki;

mivel ezen irányelv hatálya alól ki kell zárni a jegybankokat és a hasonló feladatokat ellátó más intézményeket, valamint az olyan állami intézményeket, amelyek a befektetést is magába foglaló tevékenységüként vagy közreműködőként végzik az államadósság kezelését; mivel ez a kizárás különösen nem érinti azokat a részben vagy egészben állami tulajdonban lévő intézményeket, amelyek szerepe kereskedelmi jellegű vagy tulajdonosi részesedések megszerzésével kapcsolatos;

mivel ennek az irányelvnek a hatálya alól ki kell zárni azokat a társaságokat és személyeket, amelyek üzleti tevékenysége csak megbízások átvételéből és ezek más feleknek történő továbbításából áll, és akik ügyfeleik pénzalapjait vagy értékpapírjait nem kezelik; mivel emiatt nem élvezhetik a letelepedés jogát és a szolgáltatásnyújtás szabadságát az ezen irányelvben megfogalmazott feltételek alapján, így amikor egy másik tagállamban kívánnak működni, az abban az államban elfogadott megfelelő rendelkezések hatálya alá tartoznak;

mivel ennek az irányelvnek a hatálya alól ki kell zárni a kollektív befektetési vállalkozásokat, függetlenül attól, hogy közösségi szinten vannak-e koordinálva, valamint az ilyen vállalkozások letétkezelőit vagy vezetőit, mivel ezek közvetlenül az ő tevékenységükkel kapcsolatban hozott egyedi szabályok hatálya alá tartoznak;

mivel amennyiben egy tagállam nyugdíjalapjai által létrehozott, vagyonuk kezelését lehetővé tévő egyesületek ilyen vagyonkezelést folytatnak, és harmadik személyek részére nem nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, és amennyiben a nyugdíjalapok maguk is a biztosítóintézetek felügyeletével megbízott hatóságok ellenőrzése alá tartoznak, nem tűnik szükségesnek az ilyen egyesületeket az ezen irányelvben elrendelt, az üzleti tevékenység megkezdésére és folytatására vonatkozó feltételek hatálya alá helyezni;

mivel ez az irányelv nem vonatkozhat az olasz törvények által meghatározott „agenti di cambio” – ra; mivel ezek egy olyan kategóriát képeznek, amelynek engedélyezését nem kell megújítani, tevékenységük az ország területére korlátozódik, és nem jelentik a verseny torzulásának kockázatát;

mivel a befektetési vállalkozások számára az ezen irányelvben nyújtott jogok nem érintik a tagállamok, a jegybankok és más, hasonló feladatokat ellátó nemzeti intézmények jogát ahhoz, hogy üzletfeleiket objektív szempontok alapján, megkülönböztetés nélkül megválaszthassák;

mivel a befektetési vállalkozások fizetőképességével kapcsolatos felügyelet a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felelőssége marad a piaci kockázattal kapcsolatos szabályokat koordináló, a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló, 1993. március 15-i 93/6/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ alapján;

mivel egy tagállam, általános szabályként, az ezen irányelvben megállapítottaknál szigorúbb szabályokat is megállapíthat, különös tekintettel az engedélyezési feltételekre, a prudenciális követelményekre, valamint a beszámolási és átláthatósági szabályokra;

mivel az ezen irányelvben nem tárgyalt tevékenységek folytatását a Szerződésnek a letelepedés jogára és a szolgáltatások szabadságára vonatkozó általános rendelkezései szabályozzák;

mivel a befektetők védelme érdekében, a befektető értékpapírokra vonatkozó tulajdonjogát és más hasonló jogait, valamint egy vállalkozásra bízott pénzeszközeivel kapcsolatos jogait a vállalkozás jogaitól való elkülönítéssel kell védeni; mivel ez az elv ugyanakkor a vállalkozást nem gátolja meg abban, hogy a saját nevében, de a befektető érdekében üzleti tevékenységet végezzen, ha ezt az

ügylet jellege megköveteli és a befektető ezzel egyetért, például értékpapír-kölcsönzés esetén;

mivel a harmadik országokban engedélyezett befektetési vállalkozások fiókirodáinak engedélyezési eljárásai az ilyen vállalkozások esetén továbbra is érvényben lesznek; mivel ezek a fiókirodák nem élvezhetik majd a Szerződés 59. cikkének (2) bekezdése alapján a szolgáltatásnyújtás szabadságát vagy a más tagállamban való szabad letelepedés jogát, mint ahol megalapítják őket; mivel ugyanakkor a harmadik országok törvényeinek hatálya alá eső leányvállalatok, valamint az ilyen vállalkozások tőkerészesedés-szerzésének engedélyezése iránti kérelmek olyan eljárás alá tartoznak, amely biztosítani hivatott, hogy a kérdéses harmadik országokban a közösségi befektetési vállalkozások egyenlő bánásmódban részesüljenek;

mivel az illetékes hazai hatóságok által a befektetési vállalkozásoknak az ezen irányelv alapján kiadott engedélyek már nem csak nemzeti, hanem közösségi szinten is hatályukat veszítik, és a létező viszonzossági záradékok emiatt már nem lesznek hatályosak; mivel rugalmas eljárásra van szükség, hogy a viszonzosság közösségi szintű megállapítása lehetővé váljon; mivel ennek az eljárásnak a célja nem a Közösség pénzügyi piacainak elzárása, hanem, mivel a Közösség szándéka a pénzügyi piacainak a világ többi része felé történő nyitva tartása, a világméretű pénzügyi piacok liberalizálásának fokozása a harmadik országokban; mivel ezért ez az irányelv meghatározza a harmadik országokkal való egyeztetések folyamatait, valamint végső eszközként az új engedélyezési kérelmek felfüggesztését és az új engedélyezések szigorítását célzó intézkedések megtételének lehetőségét;

mivel ennek az irányelvnek egyik célja a befektetők védelme; mivel emiatt szükséges figyelembe venni a befektetők különféle kategóriáinak és szakmai jártasságuk szintjeinek védelméhez szükséges különböző követelményeket;

mivel a tagállamok feladata azt biztosítani, hogy semmi ne akadályozza azt, hogy a kölcsönös elismerést élvező tevékenységeket ugyanúgy lehessen folytatni, mint a székhely szerinti tagállamban, amennyiben az nem ütközik a fogadó tagállam közérdeket védő hatályos törvényeibe és rendelkezéseibe;

mivel a tagállam a tartósan ott tartózkodó vagy ott letelepedett befektetőknek nem korlátozhatja azt a jogát, hogy az ezen irányelvben említett, a tagállamon kívül letelepedett és a tagállamon kívül működő valamilyen befektetési vállalkozás által nyújtott bármilyen befektetési szolgáltatást igénybe vegyenek;

⁽¹⁾ HL L 141., 1993.6.11., 1. o.

mivel egyes tagállamokban a klíring- és az elszámolási feladatokat olyan testületek láthatják el, amelyek függetlenek azoktól a piacoktól, ahol az ügyleteket folytatják; mivel ennek megfelelően az ezen irányelvben tett, a szabályozott piacokra való bejutással és az ottani tagsággal kapcsolatos bármilyen utalást úgy kell értelmezni, hogy ezek a szabályozott piacok számára klíring- és elszámolási feladatokat ellátó testületekhez való hozzáférésre és az ezekhez kapcsolódó tagságra is utalnak;

mivel minden egyes tagállamnak feladata azt biztosítani, hogy területén a bármelyik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozásokkal, és hasonlóképpen a tagállamok pénzpiacain jegyzett valamennyi pénzügyi eszközzel szemben ne alkalmazzanak megkülönböztető bánásmódot; mivel valamennyi befektetési vállalkozásnak ugyanolyan lehetőségekkel kell rendelkeznie a szabályozott piacokhoz való kapcsolódás vagy hozzáférés tekintetében; mivel ezért, függetlenül attól, hogy a tagállamokban az ügyletek jelenleg milyen módon bonyolítják, lényeges, az irányelv által megszabott feltételek alapján, az irányelv keretei között a szabályozott piacokhoz való hozzáférés műszaki és jogi korlátozásainak megszüntetése;

mivel egyes tagállamok a hitelintézetek részére csak szakosított leányvállalaton keresztül, közvetett tagságot engedélyeznek a szabályozott pénzpiacokon; mivel az a lehetőség, amelyet ez az irányelv a hitelintézetek részére a szabályozott piaci tagság elnyeréséhez közvetlen módon, a leányvállalat alapításának kötelezettsége nélkül nyújt, jelentős újítást jelent ezekben a tagállamokban, és a pénzpiacok fejlődésének fényében valamennyi következményét újra kell értékelni; mivel e tényezők miatt a beszámolóinak, amelyet a Bizottság a Tanács részére legkésőbb 1998. december 31-ig benyújt, valamennyi olyan tényezőt figyelembe kell vennie, amelyre a Tanácsnak szüksége van ahhoz, hogy képes legyen az e tagállamokra vonatkozó következményeket újraértékelni, különös tekintettel az érdeellentéték veszélyére és a befektetők részére nyújtott védelem szintjére;

mivel a legnagyobb fontossággal bír, hogy a kártalanítási rendszerek harmonizációja ezzel az irányelvvel egy napon lépjen hatályba; mivel ezenfelül addig az időpontig, amíg egy kártalanítási rendszereket harmonizáló irányelv nem lép hatályba, a fogadó tagállamok saját kártalanítási rendszereik alkalmazását követelhetik meg olyan befektetési szolgáltatóktól, így a hitelintézetektől is, amelyeket más tagállamok engedélyeztek, amennyiben a székhely szerinti tagállamok nem rendelkeznek kártalanítási rendszerekkel, vagy amennyiben rendszereik nem kínálnak ugyanolyan szintű védelmet;

mivel a szabályozott piacok szerkezetét továbbra is a nemzeti szintű jogalkotásnak kell szabályoznia anélkül, hogy ez akadályt jelentene a fogadó tagállamok szabályozott piacaihoz való hozzáférés liberalizációja szempontjából a székhely szerinti tagállamban a kérdéses szolgáltatások nyújtására engedélyt kapott befektetési vállalkozások számára; mivel ezen elv értelmében a Németországi Szövetségi Köztársaság jogszabályai és Hollandia jogszabályai, a *Kursmakler*, illetve a *hoekmannen* tevékenységeket oly módon szabályozzák, hogy tevékenységeiket ne gyakorolják más tevékenységek mellett; mivel meg kell jegyezni, hogy

Kursmakler és *hoekmannen* nem nyújthatnak szolgáltatásokat más tagállamokban; mivel székhely szerinti tagállamától függetlenül senki sem formálhat jogot arra, hogy mint *Kursmakler* vagy *hoekman* működjön anélkül, hogy ne kerüljön ugyanazon összeférhetlenségi szabályoknak a hatálya alá, mint amelyek a *Kursmakler*, illetve *hoekman* státuszánál fennállnak;

mivel figyelembe kell venni, hogy ez az irányelv nem érintheti az értékpapírok értékpapírtőzsdén történő hivatalos jegyzésének engedélyezésére vonatkozó feltételek koordinációjáról szóló, 1979. március 5-i 79/279/EGK tanácsi irányelvet⁽¹⁾;

mivel a pénzügyi rendszerek stabilitása és zavarmentes működése, valamint a befektetők védelme feltételezi, hogy a fogadó tagállam jogában álljon és felelőssége legyen megelőzni és büntetni területén a befektetési vállalkozások bármilyen olyan tevékenységét, amely a közérdek védelme érdekében elfogadott viselkedési szabályokkal és egyéb jogi és hatósági rendelkezésekkel ellentétben áll, és hogy sürgősségi helyzetben intézkedjen; mivel ezenfelül a fogadó tagállam illetékes hatóságainak feladataik teljesítése közben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival együtt kell működniük, különös tekintettel a szolgáltatások nyújtásának szabadsága keretében végzett üzleti tevékenységekre; mivel a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai felhatalmazással rendelkeznek arra, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságaitól tájékoztatást kapjanak bármilyen olyan intézkedésről, amely egy befektetési vállalkozás bírságolását vonja maga után vagy annak tevékenységét korlátozza, s amelyet az utóbbi tagállam az előbbi által engedélyezett befektetési vállalkozásokkal szemben hozott, hogy így a prudenciális felügyeleti feladatait képes legyen hatékonyan ellátni; mivel emiatt a székhely szerinti és a fogadó országok illetékes hatóságai közötti együttműködést biztosítani kell;

mivel a befektetők védelmére, valamint az átruházható értékpapírok piacainak zökkenőmentes működésének biztosítására irányuló kettős cél alapján szükséges biztosítani, hogy az ügyletek átláthatósága megvalósuljon, és hogy az e célból a szabályozott piacok tekintetében az ezen irányelvben megállapított szabályok a befektetési vállalkozásokra és a hitelintézetekre is vonatkozzanak, ha ezen a piacon működnek;

mivel a Tanács befektetési szolgáltatásokkal és értékpapírokkal kapcsolatos irányelveiben érintett területeken felmerülő problémák megvizsgálása mind a jelenlegi intézkedések alkalmazása, mind a jövőbeli szorosabb koordináció tekintetében a nemzeti hatóságok és a Bizottság között egy bizottsági formában működő együttműködést igényel; mivel egy ilyen bizottság létrehozása nem zárja ki a területen működő felügyeleti hatóságok közötti együttműködés más formáit;

mivel időről időre szükséges lehet az ezen irányelvben megfogalmazott részletes szabályok technikai módosítása, hogy a befektetési szolgáltatások ágazatának új fejlődését figyelembe lehessen venni; mivel a Bizottság szükség esetén megteszi ezeket a módosításokat, miután az ügyet az értékpapírpiacon területén létrehozandó bizottság elé terjesztette,

(1) HL L 66., 1979.3.16., 21. o. A legutóbb a Spanyolország és Portugália csatlakozási okmányával módosított irányelv.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

Fogalommeghatározások és hatály

1. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „befektetési szolgáltatás”: a melléklet A. szakaszában felsorolt, a melléklet B. szakaszában felsorolt pénzeszközökhöz kapcsolódó bármelyik szolgáltatás, amelyet harmadik személyek részére nyújtanak;
2. „befektetési vállalkozás”: bármilyen olyan jogi személy, amelynek rendes üzleti tevékenysége harmadik személyek részére befektetési szolgáltatások szakmai alapon történő nyújtása.

Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok befektetési vállalkozásként idesorolhatnak jogi személyiséggel nem rendelkező vállalkozásokat, ha:

- a jogi státuszuk biztosítja a harmadik felek érdekeinek védelmét a jogi személyekéhez hasonló szinten, és
- jogi formájuknak megfelelő, egyenlő mértékű prudenciális felügyelet alá taroznak.

Ugyanakkor amennyiben az ilyen természetes személyek olyan szolgáltatásokat nyújtanak, amelyek harmadik személyek pénzeszközeinek és átruházható értékpapírjainak kezelésére irányulnak, csak abban az esetben tekinthetők befektetési vállalkozásnak ezen irányelvnek alkalmazásában, ha az ezen irányelvben és a 93/6/EGK irányelvben megszabott egyéb követelményeket nem érintve, a következő követelményeknek megfelelnek:

- a harmadik felek befektetési eszközeinek és pénzeszközeinek tulajdonjogát védeni kell, különösen a vállalkozás vagy tulajdonosai fizetéseképtelensége, valamint hitelezői által végrehajtott lefoglalás, beszámítás vagy a vállalkozás vagy tulajdonosai hitelezőinek bármely más intézkedése esetén,
- a befektetési vállalkozásnak meg kell felelnie azon szabályoknak, amelyeket a vállalkozás és tulajdonosai fizetőképességének ellenőrzésére alakítottak ki,
- a befektetési vállalkozás éves beszámolóját a nemzeti jog alapján könyvvizsgálatra feljogosított egy vagy több személynek kell megvizsgálnia,
- ha a vállalkozásnak csak egy tulajdonosa van, rendelkeznie kell a befektetők védelméről arra az esetre, ha elhalálozása, cselekvőképtelenné válása vagy más hasonló esemény esetén a vállalkozás üzleti tevékenysége megszűnne.

A Bizottság legkésőbb 1997. december 31-ig jelentést tesz a pont második és harmadik albekezdésének alkalmazásáról, és megfelelő esetben javaslatot tesz módosításukra vagy elhagyásukra.

Ha egy személy a melléklet A. szakasza (1) bekezdésének a) pontjában említett valamelyik szolgáltatást nyújtja, és ahol ezt a tevékenységet kizárólag egy befektetési vállalkozás érdekében, valamint teljes és feltétlen felelősségére hajtja végre, ott ezt a tevékenységet nem mint a személy, hanem mint magának a befektetési vállalkozásnak a tevékenységét kell értelmezni;

3. „hitelintézet”: a 77/780/EGK irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének első francia bekezdésében meghatározottak szerinti hitelintézet, kivéve az ott a 2. cikk (2) bekezdésében említett intézményeket;

4. „átruházható értékpapírok”: a következők:

- vállalati részvények és a vállalati részvényekkel egyenértékű egyéb értékpapírok,
- kötvények és az értékpapírosított követelések egyéb formái,

amelyek a tőkepiacra vihetők, és

- bármilyen egyéb értékpapír, amelyekkel általában úgy kereskednek, hogy jogot biztosítanak az ilyen átruházható értékpapírok beszerzésére előjegyzés vagy csere alapján, vagy készpénzzel történő teljesítésre lehetőséget adva,

kivéve a fizetési eszközöket;

5. „pénzpiaci eszközök”: az eszközök olyan fajtái, amelyekkel általában a pénzpiacon kereskednek;

6. „székhely szerinti tagállam”:

- a) ha a befektetési vállalkozás természetes személy, az a tagállam, ahol a központi irodája található;
- b) ha a befektetési vállalkozás jogi személy, az a tagállam, ahol a létesítő okirat szerinti székhelye található, vagy ha a nemzeti törvény értelmében nincs létesítő okirat szerinti székhely, az a tagállam, ahol központi irodája található;
- c) piac esetén az a tagállam, amelyben a kereskedési rendszert nyújtó szervezet található, vagy ha a nemzeti törvény értelmében nincs létesítő okirat szerinti székhelye, az a tagállam, ahol a szervezet központi irodája található;

⁽¹⁾ HL L 322., 1977.12.17., 30. o. A legutóbb a 89/646/EGK irányelvvel (HL L 386., 1989.12.30., 1. o.) módosított irányelv.

7. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelyben a befektetési vállalkozásnak fióktelepe van, vagy ahol szolgáltatást nyújt;

8. „fióktelep”: az üzleti tevékenység olyan helyszíne, amely egy befektetési vállalkozás része, nem jogi személy, és amely olyan befektetési szolgáltatásokat nyújt, amire a befektetési vállalkozás engedélyt kapott; egy másik tagállamban székhellyel rendelkező befektetési vállalkozás által a tagállamban létrehozott valamennyi üzleti helyiséget egy fiókirodának kell tekinteni;

9. „illetékes hatóságok”: azok a hatóságok, amelyeket minden tagállam a 22. cikk alapján kijelöl;

10. „befolyásoló részesedés”: bármilyen közvetlen vagy közvetett részesedés egy befektetési vállalkozásban, amely vagy a tőke vagy a szavazati jogok 10 %-át vagy annál többet képvisel, vagy amely lehetővé teszi jelentős befolyás gyakorlását a részesedéssel érintett befektetési vállalkozás irányítására.

E meghatározás vonatkozásában a 4. és 9. cikk, valamint a tulajdoni részesedésnek a 9. cikkben említett egyéb szintjei tekintetében, a 88/627/EGK irányelv ⁽¹⁾ 7. cikkében említett szavazati jogokat figyelembe kell venni;

11. „anyavállalat”: a 83/349/EGK irányelv ⁽²⁾ 1. és 2. cikkében meghatározott anyavállalat;

12. „leányvállalat”: a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikkében meghatározott leányvállalati vállalkozás; a leányvállalat bármely leányvállalatát is úgy kell tekinteni, mint az anyavállalat leányvállalatát, amely ezeknek a vállalkozásoknak a legfelsőbb szintű anyavállalata;

13. „szabályozott piac”: olyan piacot jelent, amelynek eszközeit a melléklet B. szakasza sorolja fel, és ami:

- szerepel a 16. cikkben meghatározott, a tagállam által létrehozott listán, amely az 1. cikk (6) bekezdésének c) pontjában meghatározott származási ország,
- rendszeresen működik,
- jellemzi az a tény, hogy az illetékes hatóságok által kibocsátott vagy jóváhagyott rendelkezések határozzák meg a piac működésének feltételeit, a piacra lépés feltételeit, és ahol a 79/279/EGK irányelv alkalmazandó, az abban az irányelvben megszabott, a bejegyzést szabályozó feltételeket, és ahol az irányelv nem alkalmazható, ott azokat a

feltételeket, amelyeknek pénzügyi eszköznek meg kell felelnie, mielőtt a piacon ténylegesen kereskedni lehetne vele,

- megfelel a 20. és 21. cikk alapján megszabott beszámolási és átláthatósági követelményeknek;

14. „ellenőrzés”: a 83/349/EGK irányelv 1. cikkében meghatározottak szerinti ellenőrzés.

2. cikk

(1) Ez az irányelv minden befektetési vállalkozásra vonatkozik. Ugyanakkor ennek a cikknek csak a (4) bekezdése, valamint a 8. cikk (2) bekezdése, a 10., 11. cikk, a 12. cikk első bekezdése, a 14. cikk (3) és (4) bekezdése, és a 15., 19. és 20. cikk vonatkozik azokra a hitelintézetekre, amelyek a 77/780/EGK és 89/646/EGK irányelv alapján engedélyt kaptak az ezen irányelvben szereplő melléklet A. szakaszában felsorolt egy vagy több befektetési szolgáltatás nyújtására.

(2) Ez az irányelv nem vonatkozik:

- a) a 73/239/EGK irányelv ⁽³⁾ 1. cikkében vagy a 79/267/EGK irányelv ⁽⁴⁾ 1. cikkében meghatározott biztosítóintézetekre vagy a 64/225/EGK irányelvben ⁽⁵⁾ említett viszontbiztosítási és visszaengedményezési tevékenységeket végző vállalkozásokra;
- b) a befektetési szolgáltatásokat kizárólag csak saját anyavállalataik, saját leányvállalataik vagy anyavállalatuk más leányvállalatai részére nyújtó vállalkozásokra;
- c) a befektetési szolgáltatást nyújtó személyekre, ha a szolgáltatást alkalmasszerűen, szakmai tevékenység részeként nyújtják, és e tevékenységet szabályozó jogszabályok, rendelkezések vagy szakmai etikai kódex nem zárják ki az ilyen szolgáltatás nyújtását;
- d) a kizárólag munkavállalói részesedési programok adminisztrációjából álló befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra;
- e) a mind a b) pontban említett, mind a d) pontban említett szolgáltatások nyújtásából álló befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra;
- f) a tagállamok jegybankjaira és a hasonló feladatokat ellátó más intézményekre, valamint olyan állami intézményekre, amelyek feladatukként vagy közreműködőként végzik az államadósság kezelését;

⁽¹⁾ HL L 348., 1988.12.12., 62. o.

⁽²⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o. A legutóbb a 90/605/EGK irányelvvel (HL L 317., 1990.11.16., 60. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 228., 1973.8.16., 3. o. A legutóbb a 90/619/EGK irányelvvel (HL L 330., 1990.11.29., 50. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 63., 1979.3.13., 1. o. A legutóbb a 90/618/EGK irányelvvel (HL L 330., 1990.11.29., 44. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL 56., 1964.4.4., 878/64. o.

g) vállalkozásokra,

- amelyek nem őrizhetik ügyfeleik pénzeszközeit vagy értékpapírjait, és amelyek emiatt soha nem adósodhatnak el ügyfeleikkel szemben, és
- amelyek nem nyújthatnak semmiféle befektetési szolgáltatást, kivéve az átruházható értékpapírokkal és a kollektív befektetési vállalkozások részjegyeivel kapcsolatos megbízások átvételét és továbbadását, és
- amelyek a szolgáltatás nyújtása során csak a következőknek továbbíthatnak megbízásokat:

i. ezen irányelvvel összhangban engedélyezett befektetési vállalkozásoknak;

ii. a 77/780/EGK és a 89/646/EGK irányelv szerint engedélyezett hitelintézeteknek;

iii. befektetési vállalkozásoknak és hitelintézetek fióktelepeinek, amelyeket harmadik országban engedélyeztek, és amelyek az illetékes hatóságok által alkalmazott prudenciális szabályok hatálya alá tartoznak, és azoknak meg is felelnek, amely szabályok legalább olyan szigorúak, mint az ezen irányelvben, a 89/646/EGK irányelvben vagy a 93/6/EGK irányelvben megállapítottak;

iv. kollektív befektetési vállalkozásoknak, amelyek a tagállam jogszabályai szerint felhatalmazást kapnak, hogy a nyilvánosság és az ilyen vállalkozások vezetői számára befektetési jegyeket értékesítsenek;

v. a 77/91/EGK irányelv⁽¹⁾ 15. cikke (4) bekezdésének meghatározása szerinti, rögzített jegyzett tőkével rendelkező befektetési társaságoknak, amelyek értékpapírjait egy tagállamban szabályozott piacon jegyzi vagy értékesíti,

- amelyek tevékenységét nemzeti szinten etikai szabályok vagy kódex szabályozza;

h) kollektív befektetési vállalkozások, függetlenül attól, hogy koordinálják-e őket közösségi szinten, valamint az ilyen vállalkozások letétkezelői és vezetői;

i) olyan személyek, akiknek fő üzleti tevékenysége alapanyagok egymás közötti vagy az ilyen termékek gyártóival vagy szakmai felhasználóival való kereskedelme, és akik az ilyen gyártóknak és szakmai felhasználóknak csak olyan mértékben nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, amennyire ez fő üzleti tevékenységükhöz szükséges;

j) olyan vállalkozások, amelyek kizárólag saját számlájukra és a tőzsdei határidős piacokon vagy opciós piacokon kereskedve nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, vagy amelyek az ilyen piacokon lévő más tagok számláira kereskednek, vagy

számukra árakat jegyeznek, amelyeket ezeknek a piacoknak klíringtagjai garantálnak. Az ilyen vállalkozások által létrehozott szerződések teljesítésének biztosításával kapcsolatos felelősséget e piacok klíringtagjainak kell vállalni;

k) a dán nyugdíjalapok által létrehozott egyesületek, amelyek egyedüli célja az egyesületekhez tartozó nyugdíjalapok vagyonának kezelése;

l) az „agenti di cambio”, amelyeknek tevékenységét és feladatait az 1925. március 7-i 222. olasz királyi rendelet és az ezt követő módosítások szabályozzák, és amelyek az 1991. január 2-i 1. olasz törvény felhatalmazása alapján folytathatják tevékenységüket.

(3) A Bizottság legkésőbb 1998. december 31-ig és azután rendszeres időközönként jelentést tesz a (2) bekezdésnek a melléklet A. szakaszával összefüggésben történő alkalmazásáról, és ahol ez szükséges, ezen irányelv működése alapján javaslatokat tesz a kizárások és a tárgyalat szolgáltatások meghatározásának módosításaira.

(4) Az ezen irányelv által nyújtott jogok nem terjednek ki az állam, a jegybank vagy a tagállam egyéb hasonló feladatokat ellátó nemzeti intézményei partnereiként, az érintett tagállam pénzügyi, árfolyam-, államadósság- és tartalékkezelési politikájának végrehajtása közben nyújtott szolgáltatásokra.

II. CÍM

Az üzleti tevékenység megkezdésének feltételei

3. cikk

(1) Valamennyi tagállam a befektetési vállalkozások üzleti tevékenységének folytatását a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam engedélyezésétől teszi függővé. Az ilyen engedélyt a 22. cikknek megfelelően a székhely szerinti tagállam kijelölt illetékes hatóságai adják ki. Az engedély megjelöli azokat, a melléklet A. szakaszában említett befektetési szolgáltatásokat, amelyek nyújtására a vállalkozás engedélyt kap. Az engedélyezés a melléklet C. szakaszában említett egy vagy több kiegészítő szolgáltatásra is kiterjedhet. Engedélyt ezen irányelv értelmében semmilyen esetben sem lehet adni a csak a melléklet C. szakaszában szereplő szolgáltatásokra.

(2) Valamennyi tagállam megköveteli, hogy:

- minden olyan befektetési vállalkozásnak, amely jogi személy, és amelynek a saját nemzeti joga szerint van a létesítő okirat szerinti székhelye, központi irodája ugyanabban a tagállamban legyen, mint a létesítő okirat szerinti székhelye,

- minden más befektetési vállalkozás központi irodája abban a tagállamban legyen, amely az engedélyt kiadta, és amelyikben az üzleti tevékenységét ténylegesen végzi.

⁽¹⁾ HL L26., 1977.1.30., 1. o. A legutóbb Spanyolország és Portugália csatlakozási okmányával módosított irányelv.

(3) A nemzeti jogszabályok által megállapított egyéb általános feltételek sérelme nélkül, az illetékes hatóságok csak abban az esetben adnak engedélyt, ha:

- a befektetési vállalkozás a 93/6/EGK irányelvben megállapított szabályoknak megfelelően, figyelembe véve a kérdéses befektetési szolgáltatás jellegét, elégséges indulótőkével rendelkezik,
- a befektetési vállalkozás üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek megfelelően jó hírnévvel és elegendő tapasztalattal rendelkeznek.

A vállalkozás üzleti tevékenységeinek irányításában legalább két, a fenti követelményeknek eleget tevő személynek kell döntenie. Ugyanakkor, ahol megfelelően gondoskodnak arról, hogy ugyanaz az eredmény biztosítva legyen, különösen az 1. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének utolsó francia bekezdésében megfogalmazott esetekben, az illetékes hatóságok engedélyt adhatnak a természetes személy befektetési vállalkozások részére, vagy tevékenységeik jellegét és nagyságát figyelembe véve olyan befektetési vállalkozások részére, amelyek jogi személyek, és a vállalkozásokat alapszabályuknak és a nemzeti jogszabályaiknak megfelelően egy természetes személy irányítja.

(4) A tagállamok azt is megkövetelik, hogy minden egyes engedélyezési kérelemhez egy működési program legyen csatolva, amely többek között bemutatja az érintett befektetési vállalkozás megvalósítani kívánt üzleti tevékenységének típusát és szervezeti felépítését.

(5) A kérelmezőt a hiánytalan kérelem benyújtása után legkésőbb 6 hónapon belül értesítik arról, hogy az engedélyt megkapta-e vagy sem. A kérelem elutasítása esetén az indokokat is fel kell tüntetni.

(6) A befektetési vállalkozás az engedély kiadása után üzleti tevékenységét azonnal megkezdheti.

(7) Az illetékes hatóságok ezen irányelv alapján visszavonhatják a befektetési vállalkozás számára kibocsátott engedélyt, ha a befektetési vállalkozás:

- a) az engedélyezéssel 12 hónapig nem él, az engedélyről kifejezetten lemond, vagy már korábban hat hónapig nem nyújtott befektetési szolgáltatásokat, kivéve, ha az érintett tagállam ilyen esetekre úgy rendelkezett, hogy az engedély megszűnik;
- b) az engedélyt hamis tényközlés vagy egyéb nem szabályos eszközök segítségével szerezte meg;
- c) nem teljesíti azokat a követelményeket, amelyek alapján az engedélyt kiadták;
- d) már nem felel meg a 93/6/EGK irányelvnek;
- e) súlyosan és rendszeresen megsértette a 10. és 11. cikk alapján elfogadott rendelkezéseket; vagy

- f) bármilyen olyan esemény következik be, amely esetén a nemzeti jogszabály előírja a visszavonást.

4. cikk

Az illetékes hatóságok nem adnak engedélyt befektetési vállalkozások számára az üzleti tevékenység megkezdésére, amíg nincsenek tájékoztatva arról, hogy kik a közvetlen vagy közvetett részvényesek vagy a tagok, akár természetes vagy jogi személyek, illetve hogy e személyek milyen mértékű tulajdonrészrel rendelkeznek.

Az illetékes hatóságok visszautasítják az engedélyezést, ha a befektetési vállalkozások stabil és prudens irányításának biztosítása iránti igényt figyelembe véve, nem elégedettek a fent említett részvényesek vagy tagok alkalmasságát illetően.

5. cikk

A befektetési vállalkozások olyan fióktelepei esetén, amelyek a Közösségen kívüli alapító okirat szerinti székhellyel rendelkeznek, és amelyek üzleti tevékenységet kezdenek el vagy folytatnak, a tagállamok nem alkalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek kedvezőbb bánásmódot eredményeznének, mint amelyet a tagállamokban alapító okirat szerinti székhellyel rendelkező befektetési vállalkozások fióktelepének nyújtanak.

6. cikk

A másik érintett tagállam illetékes hatóságaival egyeztetni kell bármilyen olyan befektetési vállalkozás engedélyezése előtt, amely:

- egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás vagy hitelintézet leányvállalata,
- egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás vagy hitelintézet anyavállalatának leányvállalata,

vagy

- ugyanazok a természetes vagy jogi személyek irányítják, amelyek egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozást vagy hitelintézetet irányítanak.

III. CÍM

Kapcsolatok harmadik országokkal

7. cikk

(1) A tagállamok illetékes hatóságai értesítik a Bizottságot:

- a) bármilyen vállalkozás engedélyezéséről, amely közvetlen vagy közvetett leányvállalata egy harmadik ország jogszabályai által szabályozott anyavállalatnak;

- b) ha egy ilyen anyavállalat egy közösségi befektetési vállalkozásban részesedést szerez, úgy, hogy az leányvállalatává válik.

A Bizottság mindkét esetben folyamatosan tájékoztatja a Tanácsot, mindaddig, amíg a Tanács a Bizottság javaslata alapján eljárva létre nem hoz egy, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó bizottságot.

Amikor egy olyan vállalkozás kap engedélyt, amely egy harmadik ország joga által szabályozott anyavállalat közvetlen vagy közvetett leányvállalata, az illetékes hatóságok a Bizottsághoz intézett értesítésben ismertetik a vállalatcsoport felépítését.

(2) A tagállamok a Bizottságot bármilyen olyan általános nehézségről értesítik, amellyel befektetési vállalkozásaik a megalakulásuk során vagy befektetési szolgáltatások nyújtása közben egy harmadik országban szembekerülnek.

(3) Először ezen irányelv végrehajtása előtt legkésőbb hat hónappal és azután rendszeresen, a Bizottság beszámolót állít össze, amelyben megvizsgálja a közösségi befektetési vállalkozásokkal szembeni bánásmódot a harmadik országokban, a (4) és (5) bekezdésben említett fogalmak szerint, az alapítás, a befektetési szolgáltatásokkal kapcsolatos tevékenységek folytatása és a harmadik országok befektetési vállalkozásaiban történő részesedés szerzése tekintetében. A Bizottság ezeket a beszámolókat a megfelelő javaslatokkal együtt a Tanácsnak nyújtja be.

(4) Amikor a Bizottságnak, akár a (3) bekezdésben megadott beszámolók alapján, akár más adatok alapján, úgy tűnik, hogy egy harmadik ország nem nyújt a közösségi befektetési vállalkozások részére hatékony piaci hozzáférést ahhoz képest, amit a Közösség nyújt az abból a harmadik országból érkező befektetési vállalkozásoknak, a Bizottság javaslatokat nyújthat be a Tanácsnak megfelelő tárgyalási mandátum megadására, amelynek célja összehasonlíthatóan versenyképes lehetőségek elérése a közösségi befektetési vállalkozások részére. A Tanács a kérdésben minősített többséggel határoz.

(5) Amikor a Bizottságnak, akár a (3) bekezdésben megadott beszámolók alapján, akár más adatok alapján, úgy tűnik, hogy a közösségi befektetési vállalkozások egy harmadik országban nem kapják meg azt a bánásmódot, amely ugyanolyan versenyképes lehetőségeket biztosít, mint amelyek a hazai befektetési vállalkozások számára elérhetők, és hogy a piachoz való hatékony hozzáférés feltételei nem teljesülnek, a Bizottság tárgyalásokat kezdeményezhet a helyzet orvoslására.

Az első albekezdésben leírt körülmények esetén bármikor és a tárgyalások kezdeményezése mellett is hozható olyan döntés, az azon irányelvben szabályozott eljárásnak megfelelően, amelynek segítségével a Tanács az (1) bekezdésben említett bizottságot fogja létrehozni, hogy a tagállamok illetékes hatóságai a kérdéses

harmadik ország joga által szabályozott közvetlen vagy közvetett anyavállalatok által benyújtott, engedélyezésre vagy részesedés megszerzésére irányuló, függőben lévő vagy jövőbeli kérelmekkel kapcsolatos döntéseiket korlátozzák vagy felfüggesztik. Az ilyen intézkedések időtartama a három hónapot nem haladhatja meg.

Az ilyen három hónapos időtartam lejártá előtt, és a tárgyalások eredményéhez képest, a Tanács, a Bizottság javaslata alapján eljárva, minősített többséggel határozhat az intézkedések további folytatásáról.

Az ilyen korlátozások vagy felfüggesztések nem alkalmazhatók a Közösségben megfelelően engedélyezett befektetési vállalkozások vagy leányvállalataik leányvállalat-alapításaira, vagy az ilyen vállalkozások vagy leányvállalatok közösségi befektetési vállalkozásokban történő részesedése szerzésére.

(6) Amikor a Bizottságnak úgy tűnik, hogy a (4) és (5) bekezdésben leírt helyzet fennáll, a tagállamok a Bizottság igénye alapján tájékoztatást nyújtanak:

- bármelyik vállalkozás engedély iránti bármely kérelméről, mely vállalkozás a kérdéses harmadik ország joga által szabályozott anyavállalat közvetlen vagy közvetett leányvállalata;
- ha a 10. cikk alapján arról kapnak tájékoztatást, hogy egy ilyen anyavállalat kollektív befektetési vállalkozásban szándékozik részesedést szerezni, úgy, hogy az leányvállalatává válna.

Ez a tájékoztatási kötelezettség megszűnik, ha a (4) és (5) bekezdésben említett harmadik országgal sikerül egyetértésre jutni, vagy ha az (5) bekezdés második és harmadik albekezdésében említett intézkedések már nem hatályosak.

(7) Az e cikk alapján tett intézkedéseknek meg kell felelniük a Közösségnek a befektetési vállalkozások üzleti tevékenységének megkezdését vagy folytatását szabályzó kétoldalú vagy multilaterális nemzetközi egyezményekben szereplő kötelezettségeinek.

IV. CÍM

Működési feltételek

8. cikk

(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megkövetelik, hogy az általuk engedélyezett befektetési vállalkozás mindig megfeleljen a 3. cikk (3) bekezdésben megszabott feltételeknek.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megkövetelik, hogy az általuk engedélyezett befektetési vállalkozás megfeleljen a 93/6/EGK irányelvben meghatározott szabályoknak.

(3) A befektetési vállalkozás prudenciális felügyelete a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a feladata, függetlenül attól, hogy a befektetési vállalkozás hoz-e létre fióktelepet vagy nyújt-e szolgáltatásokat másik tagállamban, ezen irányelv azon rendelkezéseinek sérelme nélkül, amelyek a fogadó tagállamok hatóságait hatáskörrel ruházzák fel.

9. cikk

(1) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásban közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedést szerezni szándékozó minden személytől, hogy előzetesen tájékoztassa az illetékes hatóságokat, közölve a megszerezni kívánt részesedés nagyságát. Hasonlóképpen tájékoztatni köteles az ilyen személy az illetékes hatóságokat, ha úgy szándékozik befolyásoló részesedését növelni, hogy az általa birtokolt szavazati jogok vagy tőke aránya elérné vagy meghaladná a 20, 33, vagy 50 %-ot, illetve ha a befektetési vállalkozás a leányvállalatává válna.

A (2) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül, az illetékes hatóságoknak az első albekezdésben megszabott értesítés időpontjától számítva legfeljebb három hónap áll rendelkezésére, hogy kifogást emeljenek egy ilyen tervvel szemben, amennyiben, tekintettel a befektetési vállalkozás megbízható és körültekintő irányítása biztosításának szükségességére, nincsenek meggyőződve az első albekezdésben említett személy alkalmasságáról. Ha az illetékes hatóságok nem emelnek kifogást az első albekezdésben említett tervvel szemben, meghatározhatják végrehajtásának végső határidejét.

(2) Ha a részesedés (1) bekezdésben említett megszerzője egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás, vagy egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás anyavállalata, vagy egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozást ellenőrző személy, és ha a részesedésszerzés miatt a vállalkozás, amelyben a megszerző részesedést szándékozik szerezni, a megszerző leányvállalatává válna vagy ellenőrzése alá kerülne, akkor a megszerzés elbírálását a 6. cikkben meghatározott előzetes egyeztetés tárgyává kell tenni.

(3) A tagállamok megkövetelik egy befektetési vállalkozásban fennálló közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedését elidegeníteni szándékozó személytől, hogy az illetékes hatóságokat előzetesen tájékoztassák, közölve az elidegeníteni kívánt részesedés nagyságát. Hasonlóképpen tájékoztatni köteles az ilyen személy az illetékes hatóságokat, amennyiben befolyásoló részesedésének olyan csökkentését tervezi, hogy a tőke vagy a szavazati jogok általa birtokolt hányada 20, 33 vagy 50 % alá süllyedne, illetve ha ezáltal a hitelintézet megszűnik a leányvállalata lenni.

(4) A befektetési vállalkozások, amint tudomásukra jut, tájékoztatják az illetékes hatóságokat minden olyan tőkéjüket érintő részesedésszerzésről, illetve -elidegenítésről, amelynek következtében a részesedés az (1) és (3) bekezdésben említett küszöbértékeket meghaladja, vagy azok alá csökken.

Évente legalább egyszer a részvényesek és a minősített részesedéssel rendelkező tagok neveiről, valamint e részesedések nagyságáról tájékoztatják az illetékes hatóságokat, amint az például a részvényesek, illetve tagok éves közgyűlésein vagy a tőzsdén jegyzett társaságokra vonatkozó rendeletek teljesítése során kapott adatokból kitűnik.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben az (1) bekezdésben említett személyek által gyakorolt befolyás várhatóan az intézmény megbízható és prudens vezetésének rovására érvényesülhet, az illetékes hatóságok meghozzák a szükséges intézkedéseket az ilyen helyzet megszüntetése érdekében. Ezek az intézkedések jelenthetnek például ideiglenes intézkedéseket, az igazgatókkal és a vezetőkkal szemben elrendelt szankciókat, vagy az illető részvényesek vagy tagok által birtokolt részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztését.

Hasonló intézkedések alkalmazandók azokra a természetes vagy jogi személyekre, akik vagy amelyek nem teljesítik az (1) bekezdésben megállapított előzetes tájékoztatási kötelezettségüket. Ha egy tulajdoni részesedést az illetékes hatóságok kifogása ellenére szereznek meg, a tagállamok, tekintet nélkül minden egyéb meghozandó szankcióra, gondoskodnak a megfelelő szavazati jogok felfüggesztéséről, vagy a leadott szavazatok érvénytelenségéről, illetve érvénytelenítésének lehetőségéről.

10. cikk

(1) Minden egyes tagállam prudenciális szabályokat alkot, amelyeket a befektetési vállalkozásoknak mindig be kell tartaniuk. Ezek a szabályok különösen azt követelik meg, hogy minden egyes befektetési vállalkozás:

- megbízható adminisztratív és könyvelési eljárásokkal, az elektronikus adatfeldolgozás terén ellenőrzési és biztonsági megoldásokkal, valamint különösen a dolgozók személyes ügyleteire vonatkozó szabályokat is magába foglaló megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokkal rendelkezzen,
- megfelelő intézkedéseket tegyen a befektetőkhöz tartozó eszközök tulajdonosi jogainak védelmében, különösen a vállalkozás fizetési képességének esetére, és hogy megelőzze, hogy a befektetési vállalkozás a befektetők pénzeszközeit saját számlájára használja, kivéve, ha ez a befektetők kifejezett beleegyezésével történik,
- megfelelő intézkedéseket tegyen a befektetőkhöz tartozó pénzalapok tulajdonosi jogainak védelmében, és hogy a hitelintézetek esetét kivéve, megelőzze, hogy a befektetési vállalkozás a befektetők pénzalapjait saját számlájára használja,
- intézkedjen, hogy a végrehajtott ügyletekről nyilvántartás készüljön, amely legalább ahhoz elég, hogy a székhely szerinti tagállam hatóságai figyelemmel kísérjék az azon prudenciális szabályoknak való megfelelést, amelyek betartatásáért ők felelősek; az ilyen nyilvántartásokat az illetékes hatóságok által meghatározandó ideig meg kell őrizni,

- úgy legyen felépítve és szervezve, hogy a minimálisra csökkenjen annak a kockázata, hogy az ügyfelek érdekeit a vállalkozás és az ügyfelei közötti, vagy az ügyfelek egymás közötti konfliktusai negatívan érinthessék. Mindamellett, egy fióktelep felállításakor a szervezeti felépítés nem kerülhet összeütközésbe a fogadó tagállam összeférhetetlenségi szabályaival.

11. cikk

(1) A tagállamok működési szabályzatokat alkotnak, amelyeket a befektetési vállalkozásoknak mindig be kell tartaniuk. E szabályoknak legalább az alábbi francia bekezdésekben megtalálható alapelveket meg kell fogalmazniuk, és azokat úgy kell alkalmazni, hogy a szolgáltatás kedvezményezettjeként szereplő személy szakmájának a jellege is figyelembe legyen véve. A tagállamok megfelelő esetben ezeket a szabályokat a melléklet C. szakaszában felsorolt kiegészítő szolgáltatásokra is alkalmazzák. Ezek az irányelvek biztosítják, hogy a befektetési vállalkozás:

- az üzleti tevékenységei megvalósítása során becsületesen és méltányosan járjon el, ügyfelei és a piac épségének érdekei szerint,
- a megfelelő szakértelemmel, körültekintéssel és gondossággal járjon el, ügyfelei és a piac épségének érdekei szerint,
- rendelkezzen az üzleti tevékenységeinek megfelelő megvalósításához szükséges forrásokkal és eljárásokkal, és ezeket hatékonyan használja fel,
- ügyfeleitől pénzügyi helyzetükre, befektetési tapasztalatukra és az igényelt szolgáltatásokkal kapcsolatos céljaikra vonatkozóan tájékoztatást kérjen,
- ügyfeleivel való ügyletei során az alapvető lényeges körülményekről megfelelő közlést tegyen,
- próbálja elkerülni az érdekellentéteket, és amikor ezek elkerülhetetlenek, biztosítsa, hogy ügyfelei méltányos bánásmódban részesüljenek,
- üzleti tevékenységeinek irányítására vonatkozó valamennyi jogszabályi követelménynek eleget tegyen, hogy így ügyfelei és a piac egészségének érdekeit előmozdítsa.

(2) A magatartási szabályok harmonizálásával összefüggésben meghozott döntések sérelme nélkül, ezek megvalósítása és betartásuk felülvizsgálata annak a tagállamnak a felelőssége lesz továbbra is, ahol a szolgáltatást nyújtják.

(3) Amennyiben a befektetési vállalkozás megbízást hajt végre, ott az (1) bekezdésben említett szabályok alkalmazása érdekében a megbízást adó befektetőre vonatkozóan a befektető szakmai

sajátosságait értékelni kell, függetlenül attól, hogy a megbízást közvetlenül a megbízó adta, vagy közvetve a melléklet A. szakasza (1) bekezdésének a) pontjában említett szolgáltatást nyújtó befektetési vállalkozáson keresztül.

12. cikk

A befektetési vállalkozás, mielőtt üzleti tevékenységbe kezdene velük, a befektetőkkel tudatja, hogy milyen kártalanítási alap vagy ezzel egyenértékű védelem vonatkozik a tervezett ügyletekre, milyen biztosítékot kínál az alkalmazott valamelyik rendszer, vagy hogy nincs alap vagy kompenzáció.

A Tanács figyelembe veszi a Bizottság nyilatkozatát arról, hogy legkésőbb 1993. július 31-ig javaslatokat fog benyújtani az ügyleteket biztosító kártalanítási rendszerek harmonizációjáról. A Tanács e javaslatok alapján a lehető legrövidebb időn belül el fog járni, azért, hogy a javasolt rendszereket ugyanabban az időpontban léptesse hatályba, mint ezt az irányelvet.

13. cikk

Ez az irányelv a másik tagállamokban engedélyezett befektetési vállalkozásokat nem akadályozza abban, hogy a fogadó tagállamban a szolgáltatásaikat valamennyi elérhető kommunikációs eszközzel hirdessék, az ilyen hirdetésnek a közérdek védelme érdekében elfogadott formáját és tartalmát irányító szabályoknak megfelelően.

V. CÍM

A letelepedés joga és a szolgáltatásnyújtás szabadsága

14. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési szolgáltatásokat és a melléklet C. szakaszában felsorolt egyéb szolgáltatásokat a 17., 18. és 19. cikknek megfelelően a területükön lehessen nyújtani, akár fióktelep létrehozásával, akár a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján egy másik tagállam illetékes hatóságai által ezen irányelvvel összhangban engedélyezett és felügyelt bármilyen befektetési vállalkozás útján, feltéve, hogy az engedélyezett ezekre a szolgáltatásokra is vonatkozik.

Ez az irányelv nem érinti a fogadó tagállamok hatáskörét az olyan kollektív befektetési vállalkozások részjegyei felett, amelyekre a 85/611/EGK ⁽¹⁾ irányelv nem vonatkozik.

⁽¹⁾ HL L 375., 1985.12.31., 3. o. A legutóbb a 88/220/EGK irányelvvel (HL L 100., 1988.4.19., 31. o.) módosított irányelv.

(2) A tagállamok nem tehetik függővé az (1) bekezdésben említett fióktelep megalapítását vagy szolgáltatások nyújtását bármilyen engedélyezési kötelezettségtől, dotációs tőkéttől vagy bármilyen más hasonló hatással bíró intézkedéstől.

(3) A tagállamok megkövetelhetik, hogy az (1) bekezdésben említett szolgáltatásokkal kapcsolatos ügyleteket, amennyiben megfelelnek az alábbi szempontoknak, szabályozott piacon kell végrehajtani:

- a befektető szokásos tartózkodási helye a tagállam területén van vagy ott telepített le vállalkozást,
- a befektetési vállalkozás az ilyen ügyleteket a tagállamban található központi létesítményén, vagy fióktelepén keresztül, vagy a szolgáltatások nyújtásának abban a tagállamban érvényes szabadsága alapján valósítja meg,
- az ügyletben szerepelnie kell olyan eszköznek, amellyel annak a tagállamnak szabályozott piacán kereskednek.

(4) Amennyiben a tagállam a (3) bekezdést alkalmazza, a területén szokásos tartózkodási hellyel rendelkező vagy ott letelepedett befektetőknek biztosítja a jogot, hogy a (3) bekezdésben megszabott kötelezettségtől eltérjenek, és hogy a (3) bekezdésben említett ügyleteket a szabályozott piacokon kívül valósítsák meg. A tagállamok ennek a jognak a gyakorlását gyorsított engedélyezésnek vethetik alá, figyelembe véve a befektetők eltérő védelmi igényeit, különösen a szakmai és intézményi befektetők érdekvédelmi képességét. Minden esetben lehetővé kell tenni, hogy az ilyen engedélyt olyan feltételek mellett adhassák meg, amely nem veszélyezteti a befektetők megbízásainak gyors teljesítését.

(5) A Bizottság legkésőbb 1998. december 31-ig jelentést készít a (3) és (4) bekezdés érvényesüléséről, és megfelelő esetben ezek módosításaira javaslatot tesz.

15. cikk

(1) A 14. cikkben említett letelepedési jog és a szolgáltatás-nyújtási szabadság gyakorlásának sérelme nélkül, a fogadó tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által a melléklet A. szakasza (1) bekezdésének b) pontjában és a (2) bekezdésében említett szolgáltatások nyújtására engedélyt kapott befektetési vállalkozások a fogadó tagállamban, ahol hasonló szolgáltatásokat nyújtanak, közvetlenül vagy közvetve a szabályozott piacok tagjaivá válhassanak vagy oda bejuthassanak, és az ottani ilyen piacok tagjai számára biztosított klíring- és elszámolórendszerek tagjaivá válhassanak vagy ezekhez hozzáférhessenek.

A tagállamok eltörölnék minden olyan nemzeti szabályt, törvényt vagy a szabályozott piacokra vonatkozó szabályt, amely korlátozza az oda felvehető személyek számát. Ha jogi természete vagy

technikai kapacitása miatt egy szabályozott piacra való bejutás korlátozva van, a kérdéses tagállam biztosítja, hogy ennek szerkezete és kapacitása rendszeresen ki legyen igazítva.

(2) A szabályozott piac tagsága vagy az oda való bejutás attól függ, hogy a befektetési vállalkozás megfelel-e a tőkeigyelelési követelményeknek, valamint függ a székhely szerinti tagállamoknak a 93/6/EGK irányelv alapján megvalósított, a megfelelést vizsgáló felügyeletétől.

A fogadó tagállamok arra kapnak felhatalmazást, hogy az abban az irányelvben nem tárgyalt ügyek tekintetében további tőkeigyelelményeket szabjanak meg.

A szabályozott piacokra való bejutás, ezek tagságának elnyerése, valamint a folyamatos hozzáférés vagy tagság a szabályozott piac alapokmányával és igazgatásával kapcsolatos szabályozott piaci szabályok betartásától függ, valamint a piaci ügyletekkel kapcsolatos szabályok, a piacon és azzal közösen működő alkalmazottakra vonatkozó szakmai követelmények, valamint a klíring- és elszámolási szabályok és eljárások betartásától. Az e szabályokat és eljárásokat végrehajtó részletes intézkedéseket megfelelő esetben többek között az ezekből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítására lehet hozni, úgy, hogy a 28. cikk érvényesüljön.

(3) Az (1) bekezdésben megszabott kötelezettség betartása érdekében, a fogadó tagállamok az abban a bekezdésben említett befektetési vállalkozások részére felajánlják annak lehetőségét, hogy szabályozott piacaik tagjaivá válhatnak, vagy azokra bejuthatnak:

- közvetlenül, a fogadó tagállamokban fióktelepek létrehozásával, vagy
- közvetve, a fogadó tagállamokban leányvállalatok létrehozásával, vagy a tagállamok szabályozott piacán már tagsággal rendelkező, vagy az oda már bejutott vállalkozások megszerzésével.

Ugyanakkor azok a tagállamok, amelyek ennek az irányelvnek az elfogadásakor olyan törvényeket alkalmaznak, amelyek hitelintézetek részére a szabályozott piaci tagságot vagy az oda való bejutást, hacsak nincs szakosított leányvállalatuk, nem teszik lehetővé, 1996. december 31-ig más tagállamok hitelintézeteivel szemben e szabályozott piacokra való bejutás szempontjából, hátrányos megkülönböztetés nélkül, továbbra is ugyanazt a kötelezettséget alkalmazhatják.

A Spanyol Királyság, a Görög Köztársaság és a Portugál Köztársaság ezt az időtartamot 1999. december 31-ig meghosszabbítja. A Bizottság ezelőtt az időpont előtt egy évvel beszámolót állít össze, figyelembe véve az e cikk alkalmazásából nyert tapasztalatokat, és megfelelő esetben javaslatot nyújt be. A Tanács, minősített többségi szavazással, ennek a javaslatnak alapján dönthet úgy, hogy ezeket a feltételeket felülbírálja.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdéstől függően, amennyiben a fogadó tagállam szabályozott piaca a fizikai jelenlétre vonatkozó követelmény nélkül működik, az (1) bekezdésben említett befektetési vállalkozások ugyanazon az alapon ennek tagjává válhatnak vagy hozzáférhetnek anélkül, hogy a befogadó tagállamban megalakulnának. A származási tagállamok annak érdekében, hogy befektetési vállalkozásaik számára lehetővé tegyék, hogy ennek a bekezdésnek megfelelően a befogadó tagállamok szabályozott piacainak tagjaivá válhassanak vagy azokra bejussanak, megengedik, hogy azoknak a tagállamoknak a szabályozott piacai a származási tagállam területén megfelelő lehetőségeket nyújtsanak.

(5) Ez a cikk nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy területükön új piacok létrehozását engedélyezzék vagy megtiltsák.

(6) Ez a cikk nem vonatkozik:

- a Németországi Szövetségi Köztársaságban a *Kursmakler* tevékenységének szabályozására, vagy
- Hollandiában a *hoekmannen* tevékenységének szabályozására.

16. cikk

A kölcsönös elismerés és az irányelv alkalmazása érdekében minden egyes tagállam feladata, hogy azokról a szabályozott piacokról egy listát állítson össze, amelyek az ő területén találhatók, és amelyek megfelelnek szabályainak, valamint hogy ezt a listát e szabályozott piacok lényeges eljárási és működési szabályaival együtt a többi tagállam és a Bizottság számára tájékoztatásul megküldje. Hasonló közlést kell tenni a fent említett lista vagy szabály minden egyes módosítása kapcsán. A Bizottság a szabályozott piacok listáit és ezek frissítéseit az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közli, évente legalább egyszer.

A Bizottság legkésőbb 1996. december 31-ig jelentést készít az így kapott adatokról, és ahol ez szükséges, ezen irányelv vonatkozásában javaslatokat tesz a szabályozott piac meghatározásának módosításaira.

17. cikk

(1) A 3. cikkben megszabott feltételek betartása mellett, az a befektetési vállalkozás, amely egy másik tagállam területén kíván fióktelepet létrehozni, értesíti a székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságait.

(2) A tagállamok minden olyan befektetési vállalkozástól, amely egy másik tagállam területén fióktelepet kíván létrehozni, megkövetelik, hogy az (1) bekezdésben megszabott értesítési kötelezettség teljesítésekor a következő adatokat közölje:

a) a tagállam neve, amelynek területén a fióktelepet létre kívánja hozni;

b) a működési terv, amely többek között a tervezett üzleti tevékenység típusát és a fióktelep szervezeti felépítését mutatja be;

c) a fogadó tagállamban az a cím, ahonnan a szükséges iratokat be lehet szerezni;

d) a fióktelep irányításáért felelős személyek neve.

(3) Feltéve, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a tervezett tevékenységek figyelembevétele alapján nincs oka a befektetési vállalkozás adminisztratív felépítésének vagy pénzügyi helyzetének kielégítő voltát kétségbe vonni, a (2) bekezdésben említett adatok kézhezvétele után három hónapon belül közlik ezeket az információkat a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, és ennek megfelelően a kérdéses befektetési vállalkozást is tájékoztatják.

A fióktelep befektetőit védeni hivatott bármilyen kártalanítási rendszer részleteit is közlik.

Ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megtagadják a (2) bekezdésben említett adatok közlését a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, a kérdéses befektetési vállalkozással, valamint adat átvétele után, három hónapon belül közlik az elutasítás okait. Az ilyen elutasítás vagy a válasz hiánya maga után vonja a fogadó tagállam bíróságaihoz való fordulás jogát.

(4) Mielőtt a befektetési vállalkozás fióktelepe megkezdte üzleti tevékenységét, a fogadó tagállam illetékes hatóságai a 19. cikk alapján a (3) bekezdésben említett adatok átvétele után két hónapon belül felkészülnek a befektetési vállalkozás felügyeletére, és amennyiben szükséges, jelzik azokat a feltételeket, többek között magatartási szabályokat, amelyeknek megfelelően a közérdek védelme érdekében az üzleti tevékenységeket a fogadó tagállamban folytatni kell.

(5) A fogadó tagállam illetékes hatóságai értesítésének átvételekor, vagy ha a (4) bekezdésben említett határidő végéig e hatóságoktól az értesítés nem érkezett meg, a fióktelepet létre lehet hozni és az üzleti tevékenységet meg lehet kezdeni.

(6) Ha a (2) bekezdés b), c) vagy d) pontja alapján közölt körülményekben bármilyen változás történik, a befektetési vállalkozás a változásról írásos értesítést küld a székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságainak, a változtatás végrehajtása előtt legalább egy hónappal, hogy így a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a változtatással kapcsolatban a (3) bekezdésnek megfelelően dönthessenek, valamint hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai is így járhatnak el, a (4) bekezdésnek megfelelően.

(7) A (3) bekezdés második albekezdésével összhangban közölt részletek változása esetén, a székhely szerinti tagállam hatóságai a fogadó tagállam hatóságait megfelelően értesítik.

18. cikk

(1) Ha egy befektetési vállalkozás egy másik tagállam területén először kíván üzleti tevékenységet folytatni a szolgáltatások nyújtásának szabadsága alapján, saját tagállamának illetékes hatóságával a következő adatok kell közölnie:

- a tagállam neve, ahol működni szándékozik,
- a működési terv, kitérve különösen arra, hogy milyen befektetési szolgáltatást vagy szolgáltatásokat kíván nyújtani.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdésben említett adatok átvétele után egy hónapon belül ezeket a fogadó tagállam illetékes hatóságai részére továbbítják. Ekkor a befektetési vállalkozás a fogadó tagállamban megkezdheti a kérdéses befektetési szolgáltatás vagy szolgáltatások nyújtását.

Megfelelő esetben, a fogadó tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdésben említett adatok átvétele után a befektetési vállalkozásnak jelzik azokat a feltételeket, így a viselkedési szabályokat is, amelyeknek a befektetési szolgáltatások nyújtóinak a közérdek védelme érdekében a fogadó tagállamban meg kell felelniük.

(3) Ha az (1) bekezdés második francia bekezdése alapján közölt adatok tartalma módosul, a befektetési vállalkozás a módosításról a székhelye szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai számára a módosítás végrehajtása előtt értesítést küld írásban, hogy így a fogadó tagállam illetékes hatóságai szükség esetén a vállalkozást értesíthessék, hogy a (2) bekezdés szerint közölt adatokban milyen változtatást vagy kiegészítést kell tenni.

19. cikk

(1) A fogadó tagállamok statisztikai célokból megkövetelhetik a területükön fiókteleppel rendelkező valamennyi befektetési vállalkozástól, hogy e fogadó tagállamok illetékes hatóságainak rendszeresen beszámoljanak az e tagállamokban folytatott tevékenységeikről.

A fogadó tagállamok a monetáris politikájuk irányításával kapcsolatos feladataik megvalósítása során, az Európai Monetáris Rendszer megerősítéséhez szükséges intézkedések sérelme nélkül, területükön megkövetelhetik a más tagállamokból származó befektetési vállalkozások valamennyi fióktelepétől, hogy ugyanazokat az adatokat közölgék, mint amelyeket a hazai befektetési vállalkozások ebből a célból közölnek.

(2) A fogadó tagállamok az ezen irányelvből eredő feladataik megvalósítása során a befektetési vállalkozások fióktelepeitől megkövetelhetik, hogy ugyanazokat az adatokat közölgék, mint amelyeket a hazai befektetési vállalkozások ebből a célból közölnek.

A fogadó tagállamok a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján, a területükön üzleti tevékenységet folytató befektetési

vállalkozásoktól megkövetelhetik, hogy közölgék azokat az adatokat, amelyek annak ellenőrzéséhez szükségesek, hogy a fogadó tagállam által megszabott rájuk vonatkozó szabályoknak megfelelnek-e, azonban ezek a követelmények nem lehetnek annál szigorúbbak, mint amelyeket ugyanez a tagállam a letelepedett vállalkozásoktól megkövetel annak ellenőrzésére, hogy ugyanazoknak a szabályoknak megfelelnek-e.

(3) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai megállapítják, hogy az állam területén fiókteleppel rendelkező vagy szolgáltatásokat nyújtó befektetési vállalkozás az állam által ezen irányelvnek a befogadó tagállam illetékes hatóságainak hatáskört adó rendelkezési alapján elfogadott jogszabályokat vagy hatósági előírásokat megszegi, akkor e hatóságok a befektetési vállalkozást kötelezik a jogellenes helyzet felszámolására.

(4) Ha a kérdéses befektetési vállalkozás nem teszi meg a szükséges lépéseket, a fogadó tagállam illetékes hatóságai a székhely szerinti ország illetékes hatóságait megfelelően tájékoztatják. Ez utóbbiak a lehető leghamarabb megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a kérdéses befektetési vállalkozás a jogellenes helyzetnek véget vessen. Az intézkedések jellegét közlik a fogadó tagállam illetékes hatóságaival.

(5) Ha a fogadó tagállam intézkedései ellenére, vagy mert ezek az intézkedések a kérdéses államban nem bizonyulnak megfelelőnek vagy nem vehetők igénybe, a befektetési vállalkozás nem tesz a (2) bekezdésben említett és a fogadó tagállamban hatályban lévő jogi vagy hatósági rendelkezések megszegése ellen, ez utóbbi tagállam, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak értesítése után megteheti a megfelelő intézkedéseket a további jogsértések megelőzésére vagy szankcionálására, és amennyiben ez szükséges, a befektetési vállalkozás megakadályozására abban, hogy területén bármilyen további ügyletet kezdeményezhessen. A tagállamok biztosítják, hogy területükön a befektetési vállalkozásokkal szembeni intézkedésekhez szükséges jogi dokumentumok rendelkezésre álljanak.

(6) Az előző rendelkezések nem érintik a fogadó tagállamok hatáskörét arra, hogy a területükön a 11. cikk, valamint a közérdek védelme érdekében elfogadott egyéb jogi és hatósági rendelkezések alapján bevezetett magatartási szabályok megszegésével elkövetett jogsértések megelőzése vagy szankcionálása érdekében a megfelelő intézkedéseket megtegyék. Ez annak a lehetőségét is jelenti, hogy megakadályozzák, hogy a jogszabálysértő befektetési vállalkozások további ügyleteket kezdeményezzenek területükön.

(7) A (4), (5) és (6) bekezdés alapján hozott, a befektetési vállalkozás tevékenységeinek szankcionálását vagy korlátozását is jelentő bármilyen intézkedést az érintett befektetési vállalkozás

irányában megfelelően indokolni és közölni kell. Valamennyi ilyen intézkedés maga után vonja az ezeket végrehajtó tagállam bíróságaihoz való fordulás jogát.

(8) A (3), (4) és (5) bekezdésben meghatározott eljárás végrehajtása előtt a fogadó tagállamok illetékes hatóságai szükséghelyzetben a befektetők és a szolgáltatások más kedvezményezettjei érdekeinek védelméhez szükséges megelőző intézkedéseket tehetnek. A Bizottságot és a másik tagállam illetékes hatóságait az ilyen intézkedésekről a lehető leghamarabb értesíteni kell.

Az érintett tagállam illetékes hatóságaival való egyeztetés után a Bizottság dönthet úgy, hogy a kérdéses tagállam ezeket az intézkedéseket köteles módosítani vagy megszüntetni.

(9) Az engedély visszavonása esetén a fogadó tagállam illetékes hatóságai erről tájékoztatást kapnak és megteszik a megfelelő intézkedéseket, hogy az érintett befektetési vállalkozást meggátolják abban, hogy az állam területén bármilyen további ügyletet kezdeményezhessen, és hogy a befektetők érdekeit védjék. A Bizottság két évente az ilyen esetekről beszámolót állít össze az értékpapírpiacon területén egy későbbi szakaszban felállítandó bizottság számára.

(10) A tagállamok a Bizottságot értesítik azon esetek számáról és típusáról, melyekben a 17. cikk alapján hozott elutasításra, valamint az (5) bekezdés alapján hozott lépésekre került sor. A Bizottság két évente az ilyen esetekről beszámolót állít össze az értékpapírpiacon területén egy későbbi időpontban létrehozandó bizottság számára.

20. cikk

(1) Annak biztosítása érdekében, hogy a piacokért és a felügyeletért felelős hatóságok a kötelességeik teljesítéséhez szükséges adatokhoz hozzájussanak, a tagállamok legalább a következőket követelik meg:

- a) a 10. cikk végrehajtása érdekében tett lépések sérelme nélkül, a befektetési vállalkozások a 14. cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokkal kapcsolatos, a szabályozott piacon forgalmazott eszközökkel végrehajtott ügyletek lényeges adatait legalább öt évre a hatóságok rendelkezésére őrzik meg, függetlenül attól, hogy az ilyen ügyleteket a szabályozott piacon hajtották-e végre;
- b) a befektetési vállalkozások saját tagállamuk illetékes hatóságainak az a) pontban említett valamennyi ügyletről számoljanak be, ahol ezek az ügyletek a következőket tartalmazzák:
 - részvények vagy egyéb olyan eszközök, melyek a tőkéhez való hozzájutást szolgálják,
 - kötvények és az értékpapírosított adósság egyéb formái,
 - részvényekkel kapcsolatos szabványosított határidős szerződések,
 - szabványosított részvényopciók.

Ezeket a beszámolókat a lehető leghamarabb a megfelelő hatóság számára elérhetővé kell tenni. A határidőt ez a hatóság állapítja

meg. Ezt a következő munkanap végéig meg lehet hosszabbítani, ha működésből adódó vagy gyakorlati okok megkívánják, de ezt semmilyen körülmények között sem lehet túllépni.

Az ilyen beszámolóknak különösen a vásárolt vagy eladott eszközök nevét és számát, az ügyletek dátumát és idejét, az ügyletek árait, valamint a kérdéses befektetési vállalkozások azonosítására szolgáló adatokat kell tartalmazniuk.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a b) pontban megszabott kötelezettség a kötvények és az értékpapírosított adósság egyéb formái esetén csak ennek az eszköznek az összesített ügyleteire vonatkozzon.

(2) Amikor a befektetési vállalkozás a fogadó tagállam szabályozott piacán ügyletet hajt végre, a székhely szerinti tagállam a beszámolásra vonatkozó követelményektől eltekinthet, ha a befektetési vállalkozásra a kérdéses ügyletek tekintetében a piacért felelős helyi hatóságok részére hasonló jelentéstételi követelmények vonatkoznak.

(3) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy az (1) bekezdés b) pontjában említett beszámoló vagy maga a befektetési vállalkozás, vagy a vételi és eladási ajánlatok párosítására szolgáló rendszer (trade matching system) által, vagy pedig a tőzsdéi vagy egy másik szabályozott piac hatóságain keresztül legyen elkészítve.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikkel összhangban elérhető információk a 23. cikk megfelelő alkalmazása érdekében is elérhetők legyenek.

(5) Minden tagállam elfogadhat vagy fenntarthat hátrányos megkülönböztetés nélkül, az e cikk által szabályozott területen szigorúbb rendelkezéseket, az olyan ügylettekkel kapcsolatos adatok megőrzésével és jelentésével kapcsolatos tartalom és forma tekintetében, amelyeket:

- olyan szabályozott piacon valósítanak meg, amelynek ez a székhely szerinti tagállama, vagy
- olyan befektetési vállalkozás valósít meg, amelynek ez a székhely szerinti tagállama.

21. cikk

(1) Annak érdekében, hogy a befektetők képesek legyenek a tervezett ügylet feltételeit felmérni és utána a végrehajtása feltételeit ellenőrizni, minden illetékes hatóság, a 16. cikkben meghatározott listán általa feltüntetett szabályozott piac esetében intézkedéseket tesz, hogy a befektetőket a (2) bekezdésben említett adatokkal ellássa. A (2) bekezdésben megszabott követelmények alapján az illetékes hatóságok meghatározzák, hogy az adatokat milyen formában és milyen pontos határidőn belül kell közölni, valamint azokat az eszközöket, amelyek segítségével azt elérhetővé kell tenni, figyelembe véve az érintett piac, valamint az azon a piacon tevékenykedő befektetők sajátosságait, nagyságát és igényeit.

(2) Az illetékes hatóságok minden egyes eszköz esetén megkövetelik legalább:

- a) a piacon minden nap a kereskedés megkezdése előtt az érintett szabályozott piac teljes előző napi kereskedelmére vonatkozóan a súlyozott átlagár, valamint a legmagasabb és legalacsonyabb árak és kereskedett mennyiségek közlését;
- b) ezenfelül a folyamatosan működő, a megbízásokat követő és az árfolyamokat követő piacokon a következők közlését:
 - a piacon a kereskedés minden egyes órája után az érintett szabályozott piacon történő kereskedés súlyozott átlagára és mennyisége, hatórási időtartamra, úgy, hogy a közlés előtt maradjon a piacon két óra kereskedésre, és
 - 20 percenként az érintett piacon a súlyozott átlagár, valamint a legmagasabb és legalacsonyabb ár, kétórás időhosszra, úgy, hogy a közlés előtt maradjon a piacon egy óra kereskedésre.

Ahol a befektetők a végrehajtható ügyletek áraitól és mennyiségeiről előzetes információval rendelkeznek:

- i. ez az információ a piaci kereskedelmi órák alatt mindig megszerezhető;
- ii. egy adott árra és mennyiségre közölt futamidők olyan futamidők, amelyek alatt a befektető egy ilyen ügyletet képes végrehajtani.

Az illetékes hatóságok elhalaszthatják vagy felfüggeszthetik a közlést, ha ez rendkívüli piaci körülmények által igazolt, vagy kisméretű piacok esetén a vállalkozások és befektetők anonimitásának megőrzése érdekében szükséges. Az illetékes hatóságok egyedi rendelkezéseket alkalmazhatnak olyan különleges ügyletek esetén, amelyek azon a piacon az érintett értékpapír átlagos ügyleteihez képest nagyon jelentős arányú, valamint olyan nagymértékben nem likvid értékpapírok esetében, melyeket objektív szempontok alapján határoznak meg, és nyilvánosságra hoznak. Az illetékes hatóságok rugalmasabb rendelkezéseket is alkalmazhatnak, különösen a közlési határidők vonatkozásában, a kötvényekkel és más értékpapírosított adóssággal kapcsolatos ügyleteknél.

(3) Minden tagállam azon a területen, amelyet ez az irányelv szabályoz, elfogadhat vagy fenntarthat szigorúbb rendelkezéseket vagy további rendelkezéseket a befektetők számára kötelezően elérhetővé teendő információ tartalmáról és formájáról olyan szabályozott piacokon végrehajtott ügyletek vonatkozásában,

amelyeknek ő a székhely szerinti tagállama, feltéve, hogy ezek a rendelkezések irányadóak, függetlenül attól, hogy a pénzügyi eszköz kibocsátója melyik tagállamban található, és attól, hogy a pénzügyi eszközt melyik tagállam szabályozott piacán jegyezték először.

(4) A Bizottság e cikk alkalmazásáról legkésőbb 1997. december 31-ig jelentést készít; a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel határozhat e cikk módosításáról.

VI. CÍM

Az engedélyezésért és felügyeletért felelős hatóságok

22. cikk

(1) A tagállamok kijelölik az ezen irányelvben meghatározott feladatok végrehajtását végző illetékes hatóságokat. Erről értesítik a Bizottságot, jelezve, ha a feladatok bármilyen módon meg vannak osztva.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatóságoknak vagy a hazai jog által elismert állami intézményeknek vagy az állami intézmények által elismert, kifejezetten erre a célra a nemzeti jog által felhatalmazott szervezeteknek kell lenniük.

(3) Az érintett hatóságoknak a feladataik ellátásához szükséges valamennyi jogkörrel rendelkezniük kell.

23. cikk

(1) Ha ugyanabban a tagállamban két vagy több illetékes hatóság található, akkor ezek szorosan együttműködnek az abban a tagállamban működő befektetési vállalkozások tevékenységeinek felügyeletében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen együttműködés az ilyen illetékes hatóságok és a pénzügyi piacok, a hitel- és egyéb pénzintézetek és a biztosítóintézetek felügyeletéért felelős állami hatóságok között megvalósuljon, az e hatóságok felügyelete alá tartozó szervezetek vonatkozásában.

(3) Ahol egy befektetési vállalkozás szolgáltatások nyújtásával vagy fióktelep létrehozásával egy vagy több, a saját tagállamával nem azonos tagállamban működik, az érintett valamennyi tagállam illetékes hatóságai szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy az ezen irányelvben meghatározott egyes feladatokat megvalósítsák.

Felkérés esetén egymás számára az ilyen befektetési vállalkozások irányítására és tulajdoni viszonyaira vonatkozó valamennyi olyan adatot átadnak, amely feltehetően megkönnyítheti a felügyelőket, és minden olyan adatot, amely ezeknek a vállalkozásoknak a figyelemmel kísérését feltehetően megkönnyíti. Különösen a székhely szerinti tagállamok együttműködnek annak biztosításában, hogy a fogadó tagállam intézményei beszerezzék az 19. cikk (2) bekezdésében említett adatokat.

Amennyiben ez felügyeleti jogkörük gyakorlásához szükséges, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait a fogadó tagállam illetékes hatóságai értesítik a fogadó tagállam által a 19. cikk (6) bekezdése alapján végrehajtott intézkedésekről, amelyek közé a befektetési vállalkozásra kirótt szankciók, vagy a befektetési vállalkozás tevékenységeinek korlátozásai tartozhatnak.

24. cikk

(1) Minden fogadó tagállam biztosítja, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás a területén fióktelepen keresztül üzleti tevékenységet folytat, ott a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fogadó tagállam illetékes hatóságainak értesítése után, maguk vagy az általuk e célból kiképzett közvetítő személyek a 23. cikk (3) bekezdésében említett adatok helyszíni ellenőrzését végrehajthassák.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fogadó tagállam illetékes hatóságait arra is felkérhetik, hogy az ilyen ellenőrzéseket hajtsák végre. Az ilyen kérelmeket átvevő hatóságok kötelesek ezek alapján, jogkörük keretein belül, az ellenőrzést maguk végrehajtani, vagy az őket felkérő hatóságok számára lehetővé tenni, hogy az ellenőrzést maguk vagy könyvvizsgálók, illetőleg szakértők útján hajtsák végre.

(3) Ez a cikk nem befolyásolja az illetékes hatóságok jogát arra, hogy az ezen irányelvben meghatározott feladataik ellátása közben a területükön alapított fióktelepek helyszíni ellenőrzését végrehajtsák.

25. cikk

(1) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy mindazokat a személyeket, akik az illetékes hatóságok jelenlegi vagy volt munkatársai, és ugyanígy az illetékes hatóságok által képzett könyvvizsgálókat és szakértőket szakmai titoktartás kötelezze. Ennek megfelelően a munkájuk során kapott bizalmas információkat nem szolgáltatathatják ki senkinek és semmilyen hatóságnak, hacsak nem olyan összegzett vagy összesített formában, hogy a büntetőjog körébe tartozó esetek kivételével az egyedi befektetési vállalkozást ne lehessen azonosítani.

Ugyanakkor, ha egy befektetési vállalkozást fizetésektelennek nyilvánítottak vagy kötelező felszámolás alatt áll, a befektetési

vállalkozás reorganizációjában részt vevő harmadik feleket nem érintő bizalmas információkat polgári vagy kereskedelmi eljárásokban közölni lehet.

(2) Az (1) bekezdés a különböző tagállamok illetékes hatóságait nem gátolja meg abban, hogy ezzel az irányelvvel vagy a befektetési vállalkozásokra vonatkozó más irányelvekkel összhangban információkat cseréljenek. Az ilyen információk az (1) bekezdésben megállapított szakmai titoktartási feltételek hatálya alá tartoznak.

(3) A tagállamok a harmadik országok illetékes hatóságaival csak akkor írhatnak alá információcserére vonatkozó együttműködési egyezményeket, ha a közölt információkra legalább az e cikkben meghatározottakkal megegyező szakmai titoktartási garanciák vonatkoznak.

(4) Az (1) és (2) bekezdés szerint bizalmas információkat átvevő illetékes hatóságok ezeket munkájuk során csak arra használhatják, hogy:

- ellenőrizték, hogy a befektetési vállalkozások üzleti tevékenységének megkezdését szabályozó feltételek teljesültek-e, és hogy az üzleti tevékenységek összesítés nélküli vagy összesített alapon történő figyelemmel kísérését megkönnyítsék, különös tekintettel a 93/6/EGK irányelv által meghatározott tőke megfelelési követelményekre, valamint a könyvelési folyamatokra és a belső ellenőrzési eljárásokra,
- szankciókat léptessenek életbe,
- az illetékes hatóságok döntése elleni közigazgatási fellebbezések során, vagy
- a 26. cikk szerint kezdeményezett bírósági eljárások során felhasználják.

(5) Az (1) és (4) bekezdés nem zárja ki az információcserét:

- a) a tagállamon belül, ahol két vagy több illetékes hatóság található; vagy
- b) egy tagállamon belül vagy tagállamok között, az illetékes hatóságok és
 - a hitelintézetek, egyéb pénzügyi szervezetek és biztosítóintézetek felügyeletéért felelős hatóságok és a pénzügyi piacok felügyeletéért felelős hatóságok,
 - a befektetési vállalkozások felszámolásáért és csődeljárássáért és hasonló eljárásokért felelős szervezetek, és
 - a befektetési vállalkozások és más pénzügyi intézetek beszámolóival kapcsolatos kötelező könyvvizsgálat végrehajtásáért felelős személyek,

között, felügyeleti feladataik ellátása során, vagy a kártalanítási rendszereket kezelő szervezetek részére a feladataik ellátásához szükséges információk átadását. Az ilyen információ az (1) bekezdésben meghatározott szakmai titoktartási követelmények hatálya alá tartozik.

(6) Ez a cikk az illetékes hatóságot nem gátolja meg abban, hogy a hitelintézeteket vagy befektetési vállalkozásokat egyénileg nem felügyelő jegybankok számára olyan információkat adjon át, amelyre azoknak szükségük lehet annak érdekében, hogy monetáris hatóságokként működjenek. Az ilyen összefüggésben kapott információ az (1) bekezdésben meghatározott szakmai titoktartási követelmények hatálya alá tartozik.

(7) Ez a cikk az illetékes hatóságokat nem gátolja meg abban, hogy az (1)–(4) bekezdésben említett információkat a hazai jogban elismert és az egyik tagállam piaci részére klíring- vagy elszámolási szolgáltatásokat nyújtó elszámolóház vagy más hasonló szervezet részére adják át, ha úgy vélik, hogy az információ közlésére szükség van annak biztosítása érdekében, hogy a piaci szereplők nem teljesítése vagy esetleges nem teljesítése kapcsán ezek a szervezetek megfelelően működjenek. Az átvett információ az (1) bekezdésben meghatározott szakmai titoktartási követelmények hatálya alá tartozik. A tagállamok ugyanakkor biztosítják, hogy a (2) bekezdés alapján átvett információkat az e bekezdésben említett körülmények alapján nem lehet nyilvánosságra hozni az ezeket rendelkezésre bocsátó illetékes hatóságok kifejezett egyetértése nélkül.

(8) Az (1) és (4) bekezdésben említett rendelkezések ellenére, a tagállamok ezenfelül törvényben meghatározott rendelkezések alapján engedélyezhetik bizonyos információk átadását központi kormányzati szerveik, a hitelintézetek, pénzintézetek, befektetési vállalkozások és biztosítóintézetek felügyeletével kapcsolatos törvényhozásért felelős egyéb minisztériumainak és e minisztériumok által megbízott ellenőröknek.

Az ilyen információátadás ugyanakkor csak akkor valósítható meg, ha ez a prudenciális ellenőrzéshez szükséges.

A tagállamok ugyanakkor rendelkeznek arról, hogy a (2) és (5) bekezdés alapján átvett és a 24. cikkben említett helyszíni ellenőrzések segítségével nyert információkat ne lehessen az e bekezdésben említett esetekben átadni, az információt rendelkezésre bocsátó illetékes hatóságok vagy az ahhoz a tagállamhoz tartozó illetékes hatóságok kifejezett egyetértése nélkül, ahol a helyszíni ellenőrzést végrehajtották.

(9) Ha a tagállam, ennek az irányelvnek az elfogadása idején, a prudenciális felügyeletre, a gazdasági társaságok szervezésére, működésére és viselkedésére, valamint a pénzügyi piacok

szabályozására vonatkozó jogszabályok betartásának ellenőrzése érdekében rendelkezik a hatóságok közötti információcseréről, a tagállam az ilyen információk továbbítását az egész pénzügyi szektor hatóságai közötti információcserét irányító valamennyi rendelkezés koordinálásáig továbbra is engedélyezheti, azonban 1996. július 1-je után már semmi esetben sem.

A tagállamok ugyanakkor biztosítják, hogy ha az információ egy másik tagállamból érkezik, nem lehet átadni az első albekezdésben említett esetekben az információt rendelkezésre bocsátó illetékes hatóságok kifejezett egyetértése nélkül, és csak olyan célokra lehet használni, amelyre ezek a hatóságok engedélyt adtak.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján megvalósítja az első albekezdésben említett koordinációt. A Tanács tudomásul veszi a Bizottság nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy legkésőbb 1993. július 31-ig javaslatokat fog benyújtani. A Tanács e javaslatok alapján a lehető leghamarabb el fog járni, azzal a szándékkal, hogy a javasolt szabályokat ezzel az irányelvvel egy napon léptesse hatályba.

26. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvvel összhangban a befektetési vállalkozásokkal kapcsolatban törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok a bírósági jogorvoslat hatálya alá tartozzanak; ugyanez irányadó, amikor egy, a hatályban lévő rendelkezésekben megkövetelt valamennyi információt tartalmazó engedélyezési kérelem benyújtása után hat hónapon belül nem születik döntés.

27. cikk

Az engedély visszavonására vonatkozó eljárásnak vagy a büntetőjog rendelkezéseinek a sérelme nélkül a tagállamok rendelkeznek arról, hogy illetékes hatóságaik a tevékenységük felügyeletére vagy folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket megszegő a befektetési vállalkozásokkal szemben, vagy az ilyen vállalkozások üzleti tevékenységét ténylegesen irányítókkal szemben olyan intézkedéseket vagy bírságolásokat hajthatnak végre, amelyek célja kifejezetten a tapasztalt jogsértés vagy az ilyen jogsértések okainak megszüntetése.

28. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy ezt az irányelvet hátrányos megkülönböztetés nélkül hajtsák végre.

VII. CÍM

Záró rendelkezések

29. cikk

Ezt az irányelvet az alább meghatározott területeken történő műszaki fejlődéshez igazító rendelkezéseket megfogalmazó későbbi irányelv elfogadásáig a Tanács a 87/373/EGK irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban, a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel bármilyen szükséges átdolgozást elfogadhat az alábbiak terén:

- a melléklet C. szakaszában szereplő lista bővítése,
- a mellékletben szereplő listák szakmai nyelvezetének átdolgozása a pénzügyi piacok fejlődésének figyelembevétele céljából,
- a 23. cikk felsorolása szerinti területek, ahol az illetékes hatóságok kötelesek információkat cserélni,
- a meghatározások tisztázása annak biztosítására, hogy a Közösségben ezt az irányelvet egységesen alkalmazzák,
- a meghatározások tisztázása annak érdekében, hogy ennek az irányelvnek a megvalósítása közben a pénzügyi piacok fejlődését figyelembe vegyék,
- a szakmai nyelvezet kiigazítása és a meghatározások átformálása a befektetési vállalkozásokra és a kapcsolódó kérdésekre irányuló további intézkedésekkel összhangban,
- a 7. cikk (5) bekezdésében megszabott egyéb feladatokat.

30. cikk

(1) A saját tagállamukban az 1995. december 31. előtt befektetési szolgáltatások nyújtására már engedélyt nyert befektetési vállalkozásokat úgy kell tekinteni, mint amelyek már ennek az irányelvnek szempontjából engedélyezettek, ha annak a tagállamnak a törvényei úgy rendelkeznek, hogy az ilyen tevékenységek folytatásához a 3. cikk (3) bekezdésében és a 4. cikkben megállapítottakkal azonos feltételeknek kell megfelelniük.

(2) Az olyan befektetési vállalkozások, amelyek üzleti tevékenységet folytatnak 1995. december 31-én, és nem tartoznak az (1) bekezdésben említettek közé, folytathatják tevékenységeiket, feltéve ha legkésőbb 1996. december 31-éig és a székhely szerinti tagállamuk rendelkezései alapján, az ezen irányelv megvalósítása érdekében elfogadott rendelkezések szerint az ilyen tevékenységek folytatására engedélyt szereznek.

Kizárólag az ilyen engedély megadása teszi az ilyen befektetési vállalkozások számára lehetővé, hogy ezen irányelv rendelkezései értelmében a letelepedés jogával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával élhessenek.

(3) Ha az ezen irányelv elfogadása előtti időpontban befektetési vállalkozások fióktelepeken keresztül vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján másik tagállamokban már megkezdtek üzleti tevékenységeiket, minden egyes székhely szerinti tagállam hatóságai 1995. július 1. és december 31. között a 17. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 18. cikk céljai érdekében az érintett minden egyes tagállam hatóságaival közli az ezen irányelvnek megfelelő és az azon államokban működő vállalkozások listáját, feltüntetve a végzett üzleti tevékenységet.

(4) A valamelyik tagállamban az ezen irányelv elfogadása időpontjában befektetési szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező természetes személyeket úgy kell tekinteni, mint akik ennek az irányelvnek alapján kaptak engedélyt, feltéve, hogy az 1. cikk (2) bekezdése második albekezdésének második francia bekezdésében, valamint a harmadik albekezdésének mind a négy francia bekezdésében meghatározott követelményeknek eleget tesznek.

31. cikk

A tagállamok legkésőbb 1995. július 1-jéig elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek.

Ezek a rendelkezések legkésőbb 1995. december 31-ig hatályba lépnek. A tagállamok erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják az első bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

32. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1993. május 10-én.

a Tanács részéről

az elnök

N. HELVEG PETERSEN

⁽¹⁾ HL L 197., 1987.7.18., 33. o.

MELLÉKLET

A. SZAKASZ

Szolgáltatások

1. a) A B. szakaszban felsorolt, egy vagy több eszközre vonatkozó megbízások átvétele és továbbítása a befektetők nevében.
b) Az ilyen megbízások nem saját számlára történő végrehajtása.
2. Kereskedés a B. szakaszban felsorolt egy vagy több eszközzel saját számlára.
3. Befektetések portfólióinak diszkrecionális és egyéniesített kezelése a befektetők által adott felhatalmazás alapján, amennyiben ezek a portfóliók a B. szakaszban felsorolt egy vagy több eszközt tartalmazzak.
4. A B. szakaszban felsorolt bármely eszköz kibocsátásának jegyzési garanciavállalása és/vagy az ilyen kibocsátások elhelyezése.

B. SZAKASZ

Eszközök

1. a) Átruházható értékpapírok.
b) Részesedés kollektív befektetési vállalkozásban.
2. Pénzügyi eszközök.
3. Határidős pénzügyi szerződések, ideértve az egyenértékű készpénz-elszámolású eszközöket.
4. Határidős kamatláb-megállapodások (FRA-k).
5. Kamatláb, deviza és törzsrészcseré swap-ügyletek.
6. A melléklet e szakaszához tartozó bármely eszköz vételének vagy eladásának opciója, ideértve az egyenértékű készpénz-elszámolású eszközöket. Ez a kategória különösen a deviza- és a kamatlábopciókra vonatkozik.

C. SZAKASZ

Kiegészítő szolgáltatások

1. A B. szakaszban felsorolt egy vagy több eszköz letéti őrzése és nyilvántartása.
 2. Letétkezelési szolgáltatások.
 3. Hitelek vagy kölcsönök nyújtása a befektető részére, lehetővé téve számára, hogy a B. szakaszban felsorolt egy vagy több eszközzel ügyletet hajtson végre, ahol a hitelt vagy kölcsönt nyújtó vállalkozás maga is részt vesz az ügyletben.
 4. Tanácsadás vállalatoknak a tőkeszerkezet, ipari stratégia és kapcsolódó ügyek területén, valamint vállalkozások fúziójával és megvételével kapcsolatos tanácsadás és szolgáltatás.
 5. A jegyzési garanciavállaláshoz kapcsolódó szolgáltatások.
 6. A B. szakaszban felsorolt egy vagy több eszközzel kapcsolatos befektetési tanácsadás.
 7. Befektetési szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó devizaszolgáltatások.
-